

Ако съмъ затворникъ,
Азъ не съмъ злосторникъ;
Нито съмъ измѣнникъ,
Прѣдатель, невѣрникъ.

Ето що извършихъ:
Правда азъ потърсихъ,
Търсихъ и намѣрихъ:
За резонъ — тъмница,
За управа — мъки.

Не съ лукави сръжки,
Не съ насилство, съ брадва,
Но съ чиста дѣсница,
Съ право чловѣчно
Търсихъ тази правда...

А дали ще вѣчно
Въ затворъ да живѣя,
И тукъ да изтлѣя, —
Нека туй не мисли
Мойта мила майка,
Нека се не вайка —
Праведенъ е Вишнй!

П. Р. Славейковъ.
